

[Arbejdsministeren]

om der er andet, vi kan tage fat på – ud over det, der allerede nu er med i lovforslaget. Dette er ikke et løfte om at tage andet med, men et løfte om fordomsfrit at behandle andre forslag.

Endelig skal jeg bare sige til hr. Glistrup, at der denne gang ikke er noget overraskende i hr. Glistrups nej. Der er heller ingen tvivl om, at hr. Glistrups nej tegner Fremskridtspartiets holdning, sådan som den gentagne gange er kommet til udtryk her i folketingssalen. Derfor er der ingen som helst sandsynlighed for, at der er nogen journalister, der i morgen vil spørge mig om noget som helst vedrørende Fremskridtspartiets holdning til det lovforslag, vi behandler nu.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg skal sige til arbejdsministeren, at det, jeg sagde om, at nu kommer tingene frem, når man vil have mænd ind på et område, hvor der tidligere kun har været kvinder, og at det er lidt påfaldende, skyldes, at jeg så den pågældende tv-udsendelse; jeg har ikke læst det omtalte indlæg i avisen. Jeg kan forstå, at det har været i Ekstra Bladet, men jeg har ikke læst Ekstra Bladet den pågældende dag. Af gode grunde har det været sådan den sidste tid.

Jeg skal dernæst sige til ministeren, at jeg er meget glad for det, ministeren nu siger. For jeg var jo sammen med ministeren på Nordisk Råd-mødet, og dér sagde ministeren ganske rigtigt noget af det, som nu er blevet refereret her. Det skal ministeren sandelig ikke have utak for. Det vil jeg tværtimod rose ministeren for.

Jeg vil dog opfordre ministeren til at følge den gode vilje, som ministeren jo har udtrykt, dels på Nordisk Råd-mødet, dels på anden måde, yderligere op ved at tage en samtale med sin kollega finansministeren. For så vidt jeg har forstået, er det blevet sagt, at der intet er at komme efter under de kommende midtvejsforhandlinger. Det er sagt inden for de sidste to dage, det har jeg læst i aviserne. Det er muligt, at det ikke er helt korrekt citeret, hvad ministeren har sagt, og det synes jeg er vigtigt at få konstateret her.

Hvis det ligger arbejdsministeren så stærkt på sinde, som man får indtryk af, når man hører arbejdsministeren her – og det indtryk vil jeg da gerne tro på – så bør ministeren henven-

de sig til finansministeren og henstille allerede nu, at dette her indgår som et punkt i midtvejsforhandlingerne, i trepartsdrøftelserne. Dette være også sagt, fordi jeg ikke mener, at LO altid er så nemme at danse med; de er af og til lidt tunge. Men jeg kan ikke forestille mig, at LO vil sige nej, hvis ministeren kommer og siger, at man vil prioritere kvinderne med hensyn til lønforhandlingerne under trepartsdrøftelserne og under midtvejsforhandlingerne.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Ministeren var som sædvanlig ikke heldig, da han skulle gøre forskel på tirsdag i sidste uge og torsdag i denne uge. Der er ikke forskel på nogen af de to punkter, ministeren nævnte. Der var intet overraskende i det, Fremskridtspartiet sagde tirsdag i sidste uge; det stemmer med, hvad vi har ment uafbrudt siden 1973. Der er ikke sket skygge af ændring i det, og der er ikke nogen som helst forskel i forhold til folketingsgruppen. Jeg valgte blandt de udtalelser, der var fremkommet i folketingsgruppen, som kun havde meget små nuanceforskelle, den for ministeren venligste udlægning i tirsdags. Der var nogle, der var skrappere mod ministeren, end jeg var, men der var ingen, der var mildere mod ministeren, og det har der heller ikke været på noget senere tidspunkt. Det er altså helt forkert, hvad ministeren siger, men det svarer til de usandheder, han har fyldt pressen med.

Hvad angår ministerens manuskript i Ekstra Bladet, er det sådan, at vi i Fremskridtspartiet de sidste par uger har interesseret os en hel del for, hvad Ekstra Bladet har skrevet om kvinder og politikere, og vi har altså også fået fat på arbejdsministerens indlæg. Jeg kan fortælle ham, at det var på i går, den 2. november, endda på side 2 × 9 i Ekstra Bladet. På side 18 har man citeret ministeren ordret, bortset fra at det, ministeren i sit manuskript siger om, at han vil »tilskynde« pigerne, og det er jo dog trods alt en forbedring. Men det vigtigste i ministerens indlæg er, at han skriver:

»Jeg ønsker på ingen måde at nedvurdere alle de kvinder, som arbejder i omsorgsfagene.«

Dér har vi jo i en nøddeskal forskellen på ministeren og Fremskridtspartiet.

Ministeren har det med at nedvurdere nogle mennesker, som vi har set i hans pressepolemik